

ERDÉLY GYÖNGYSZEMEI

HATÁRTALANUL 2022.

Tanév elején kaptuk a hír, hogy hetedikes diákokként lehetőségünk nyílik májusban a Határtalanul pályázaton keresztül ellátogatni Erdélybe.

Nagyon vártuk az indulást, ugyanakkor kicsi félelem is volt bennünk, hiszen ilyen távol még soha nem voltunk a családuktól. 2022. május 30-án, reggel 6.00-kor Tófejen az iskola előtt gyülekeztünk. A búcsúzás pillanatai után felszálltunk a buszra, ahol a bocföldei diákok Tündi és Csilla nénivel már vártak bennünket. Elindultunk Nagyszalontára, hogy az ottani tanulókkal és tanáraikkal kiegészülve folytathassuk hosszú, de annál izgalmasabb útunkat. Buszon megkaptuk a névjegykártyákat, ami nagyon hasznos volt, mert így gyorsabban ismerkedtünk, és mindenkit egyből a nevével tudtuk szólítani.

Sok-sok kilométer megtétele után megérkeztünk első helyszínünkre, Nagyszalontára, ahol megnéztük az Arany János Emlékmúzeumot. Ezután Kolozsvárott Mátyás király szülőházánál koszorúztunk, majd ellátogattunk a főtéren álló Szent Mihály templomhoz. "Erdély kapujánál" a Királyhágónál csodálatos kilátásban volt részünk. Már késő este érkeztünk meg első szálláshelyükre, Torockóra. Nagyon kedvesek voltak velünk a szállásadók, meleg vacsorával vártak bennünket. Torockó egy csodálatos erdélyi falucska, itt található a Székelykő is, ahol kétszer kel fel a nap.

Másnap reggel a szállásról a tordai sóbányához indultunk. Ez olyan hely volt, mint egy földalatti vidámpark, óriáskerékekkel, pingpongasztalokkal, még csónakázási lehetőség is volt a bánya mélyén lévő tóban. Ezután Szejkefürdőre vezetett útunk, ahol a Szabadtéri Székelykapu Múzeum felett található Orbán Balázs sírjánál koszorúztunk. Itt ellátogattunk a Mini Erdély parkba is. Néhány kilométer múlva megérkeztünk Farkaslakára Tamási Áron sírhelyéhez. Korond volt a következő úticél, ahol egy nagyon kedves taplász bácsival találkoztunk, aki elmesélte e ma már ritka mesterség minden csínját-bínját. Végig jártuk a híres korondi kirakodóvásárt. Késő délután érkeztünk Szovátára a gyermekotthonba. Mivel épp vacsoraidőben érkeztünk, az otthon lakóival épületen belül nem tudtunk közös fotót készíteni, de nagyon örültek az általunk vitt ajándékoknak. Második esténket Gyergyószentmiklóson a Lázár Panzióban töltöttük.

Harmadik nap reggelén Gyergyószentmiklósról a Sugó-barlangba mentünk. Nagyon kedves idegenvezetőnk volt, aki csupa érdekes dolgot mesélt nekünk a barlangról. Figyelnünk kellett nagyon, mert az előző napi esőzések miatt eléggé csúszott az út. Rövidke utazás után a Békás-szoroshoz érkeztünk, ahol egy nagy sétát tettünk a csodálatos, égbe magasodó sziklák között. Lélegzetelállító látvány volt. A szoros után Gyilkos-tóhoz indultunk, ahol lángost ebédeltünk. Délután Gyimesbükkre érkeztünk, ahol megnéztük az 1000 éves határt, a Rákóczi-vár romjait, és új értelmet kapott számukra a karantén szó is. Gyimesbükkön a Deáky Panzióban már finom vacsorával vártak bennünket. A tulajdonostól sok érdekes dolgot tudtunk meg a székelyekről. Az estét táncházzal zártuk, ahol nagyon jól éreztük magunkat.

Csütörtökön legelőször Csíksomlyóra indultunk a Mária kegyhelyhez. Ezután a Mohos Tőzegláphoz utaztunk, ahol nagyon sok érdekességet tudtunk meg a keletkezéséről, és számos növényvel ismerkedtünk meg egy végtelenül vicces idegenvezető segítségével. Innen lesétáltunk a Szent Anna –tóhoz. Útunk során két medvével is találkoztunk. Hatalmas élmény volt őket a természetes élőhelyükön, szabadon látni. Késő délután érkeztünk meg Szentegyházára az Emőke Panzióhoz. Itt volt az utolsó szállásunk. Vacsora előtt traktorral elindultunk a Madarasi-Hargitára. Körülbelül még egy órányit sétáltunk, míg elértünk a hegy csúcsára, ahol lélegzetelállító panoráma tárult elénk. Visszafele úton sokat énekeltünk, viccelődtünk. A vacsora talán itt volt a legízletesebb, nagyon családiasan telt az utolsó esténk.

Pénteken néhány órás utazást követően Déva várára szeretnénk volna feljutni, ami sajnos zárva volt. De a buszból és a parkolóból így is megláthattuk a hegyen magasodó várfalat. Tartalmas utazásunk utolsó helyszíne Vajdahunyad vára volt. Sokunknak az egyik legkedvesebb helyszín. Ezután még hosszú út állt előttünk, míg ismét hazaérkeztünk. Kalandunk során sok barátra, tapasztalatra, ismeretre tettünk szert. Nagyon elfáradtunk az öt nap során, de felejthetetlen élményben volt részünk. Örülünk, hogy felfedezhettük „Erdély Gyöngyszemeit”.